

31998R2533

L 318/8

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

27.11.1998

UREDBA SVETA (ES) št. 2533/98
z dne 23. novembra 1998
o zbiranju statističnih informacij s strani Evropske centralne banke

SVET EVROPSKE UNIJE JE

ob upoštevanju Protokola (št. 3) o Statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke (v nadaljnjem besedilu „Statut“) in zlasti člena 5.4 Protokola,

ob upoštevanju priporočila Evropske centralne banke („ECB“) ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Komisije ⁽³⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 106(6) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in v členu 42 Statuta,

(1) ker člen 5.1 Statuta zahteva, da ECB, ob pomoči nacionalnih centralnih bank, zbira od pristojnih državnih organov ali neposredno od gospodarskih subjektov statistične informacije, ki so potrebne za izvajanje nalog Evropskega sistema centralnih bank (v nadaljnjem besedilu ESCB); ker se za izvršitev teh nalog, določenih v členu 105 Pogodbe, zlasti za vodenje monetarne politike, te statistične informacije uporabijo predvsem za pripravo agregiranih statističnih informacij, za katere je identiteta posameznih gospodarskih subjektov nepomembna, vendar se lahko uporabijo tudi na ravni posameznih gospodarskih subjektov; ker člen 5.2 Statuta zahteva, da nacionalne centralne banke čimbolj izvajajo naloge, opisane v členu 5.1 Statuta; ker člen 5.4 Statuta zahteva, da Svet opredeli fizične in pravne osebe, za katere veljajo zahteve poročanja, režim zaupnosti in ustrezne izvedbene določbe; ker lahko nacionalne centralne banke sodelujejo z drugimi pristojnimi organi, vključno z nacionalnimi statističnimi inštituti in službami, ki urejajo delovanje trga, za namene člena 5.1 Statuta;

(2) ker je za učinkovite statistične informacije kot instrument za izvajanje nalog ESCB treba sestaviti opredelitve in postopke za njihovo zbiranje, tako da ima ECB možnost in

prožnost, da pravočasno izkoristi visoko kakovostno statistiko, ki odraža spremembe gospodarskih in finančnih pogojev in upošteva breme, ki se naloži poročevalskim enotam; ker je pri tem treba biti pozoren ne le na izvajanje nalog ESCB in na njegovo neodvisnost, temveč tudi poročevalskim enotam nalagati minimalno breme;

(3) ker je zato zaželeno opredeliti referenčno poročevalsko populacijo v smislu kategorij gospodarskih enot in vključenih statističnih uporab, na katere se omejijo statistična pooblastila ECB in iz katerih ECB določi dejansko poročevalsko populacijo skozi svojo nadzorno funkcijo,

(4) ker je potrebna homogena poročevalska populacija za pripravo konsolidirane bilance stanja sektorja monetarnih finančnih institucij sodelujočih držav članic, katere glavni cilj je zagotoviti ECB izčrpno statistično podobo monetarnega razvoja v sodelujočih državah članicah, ki se pojmujejo kot eno gospodarsko ozemlje; ker je ECB oblikovala in vzdržuje seznam monetarnih finančnih institucij za statistične namene, ki temelji na skupni opredelitvi teh institucij;

(5) ker navedena skupna opredelitev za statistične namene določa, da monetarne finančne institucije sestavljajo kreditne institucije, kakor so opredeljene v pravu Skupnosti, in vse druge rezidenčne finančne institucije, ki se ukvarjajo s sprejemanjem vlog in/ali zelo podobnih nadomestkov za vloge od enot, ki niso monetarne finančne institucije, in za lastni račun (vsaj v gospodarskem smislu) dajejo posojila in/ali investirajo v vrednostne papirje;

(6) ker je tiste poštno žiro institucije, ki ne ustrezajo skupni opredelitvi monetarnih finančnih institucij za statistične namene, morda treba podrediti zahtevam ECB za statistično poročanje na področju denarne in bančne statistike

⁽¹⁾ UL C 246, 6.8.1998, str. 12.

⁽²⁾ UL C 328, 26.10.1998.

⁽³⁾ Mnenje, dano 8. oktobra 1998 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

ter statistike plačilnih sistemov, ker lahko v znatni meri sprejemajo vloge in/ali zelo podobne nadomestke za vloge ter izvajajo posle plačilnih sistemov;

ki jih bodo prevzeli nacionalni organi v mejah svojih pristojnosti za namene pridobivanja dosledno visoko kakovostnih statističnih podatkov,

- (7) ker v Evropskem sistemu nacionalnih in regionalnih računov 1995 ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu ESR 95) monetarne finančne institucije zato sestavljajo podsektorja „centralna banka“ in „druge monetarne finančne institucije“ ter se lahko razširijo samo z vključitvijo kategorij institucij, ki prihajajo iz podsektorja „drugi finančni posredniki, razen zavarovalnih družb in pokojninskih skladov“;
- (8) ker so statistike o plačilni bilanci, stanju mednarodnih naložb, vrednostnih papirjih, elektronskem denarju in plačilnih sistemih potrebne, da ESCB izpolni naloge neodvisno;
- (9) ker mora biti uporaba izrazov „pravne in fizične osebe“ v členu 5.4 Statuta oblikovana tako, da je v skladu s prakso držav članic na področju denarne in bančne statistike ter statistike plačilne bilance in zato vsebuje tudi subjekte, ki po ustreznem nacionalnem pravu niso niti pravne niti fizične osebe, vendar sodijo v ustrezne podsektorje ESR 95; ker se zahteve za poročanje zato lahko naložijo subjektom, kot so osebne družbe, podružnice, kolektivni naložbeni podjetji, ki vlagajo v prenosljive vrednostne papirje, in skladi, ki po njihovem ustreznem pravu ne uživajo statusa pravne osebe; ker se v teh primerih obveznost poročanja naloži tistim osebam, ki po ustreznem nacionalnem pravu zadevne subjekte zastopajo po zakonu;
- (10) ker se lahko statistične bilance stanja institucij, navedenih v členu 19.1 Statuta, uporabijo tudi za izračun zneska obveznih rezerv, ki so jih zavezane imeti;
- (11) ker je naloga Sveta ECB določiti razdelitev nalog med ECB in nacionalnimi centralnimi bankami glede zbiranja in verifikacije statističnih informacij ter njihovega izvrševanja, ob upoštevanju načela iz člena 5.2 Statuta, pa tudi nalog,
- (12) ker je v prvih letih obstoja področja enotne valute zaradi učinka glede na vložena sredstva potrebno, da se zaradi obstoječih pritiskov na sisteme zbiranja podatkov zahtevam ECB za statistično poročanje zadosti s prehodnimi postopki; ker lahko to zlasti pomeni, da se v primeru finančnega računa plačilnih bilanc podatki o čezmejnih stanjih ali transakcijah sodelujočih držav članic, ki se pojmujejo kot eno gospodarsko ozemlje, lahko v prvih letih obstoja področja enotne valute pripravijo z uporabo vseh stanj ali transakcij med rezidenti sodelujoče države članice in rezidenti drugih držav;
- (13) ker so omejitve in pogoji, po katerih je ECB upravičena do naložitve sankcij podjetjem, ki ne izpolnjujejo obveznosti, določenih v uredbah in odločbah ECB, v skladu s členom 34.3 Statuta opredeljeni z Uredbo Sveta (ES) št. 2532/98 z dne 23. novembra 1998 o pooblastilih Evropske centralne banke za nalaganje sankcij ⁽²⁾; ker v primeru kolizije med določbami navedene uredbe in te uredbe, ki omogoča ECB naložitev sankcij, prevladajo določbe te uredbe; ker sankcije zaradi neizpolnjevanja obveznosti, določene v tej uredbi, ne posegajo v možnost ESCB, da določi ustrezne izvedbene določbe v svojih razmerjih do sodelujočih strank, vključno z delno ali popolno izključitvijo poročevalske enote iz operacij monetarne politike v primeru resne kršitve zahtev za statistično poročanje;
- (14) ker uredbe ECB po členu 34.1 Statuta ne prenašajo nikakršnih pravic in ne nalagajo nobenih obveznosti nesodelujočim državam članicam;
- (15) ker je Danska, s sklicevanjem na odstavek 1 Protokola (št. 12) o nekaterih določbah v zvezi z Dansko, podala uradno obvestilo v smislu Edinburškega sklepa z dne 12. decembra 1992, da ne bo sodelovala v tretji fazi ekonomske in monetarne unije; ker se zato v skladu z odstavkom 2 navedenega Protokola vsi členi in določbe Pogodbe in Statuta, ki se nanašajo na odstopanje, uporabljajo za Dansko;

⁽¹⁾ UL L 310, 30.11.1996, str. 1.

⁽²⁾ UL L 318, 27.11.1998, str. 4.

- (16) ker se na podlagi odstavka 8 Protokola (št. 11) o nekaterih določbah v zvezi z Združenim kraljestvom Velike Britanije in Severne Irske člen 34 Statuta ne uporablja za Združeno kraljestvo, razen če ne sodeluje v tretji fazi ekonomske in monetarne unije;
- (17) ker se, čeprav je priznано, da statistične informacije, potrebne za izpolnitev zahtev ECB za statistično poročanje, niso enake za sodelujoče in nesodelujoče države članice, člen 5 Statuta uporablja za sodelujoče in nesodelujoče države članice; ker to dejstvo, skupaj s členom 5 Pogodbe, na nacionalni ravni pomeni obveznost priprave in izvajanja vseh ukrepov, ki jih države članice štejejo za ustrezne za izvedbo zbiranja statističnih informacij, potrebnih za izpolnitev zahtev ECB za statistično poročanje, in za pravočasno pripravo na področju statistike, da lahko postanejo sodelujoče države članice;
- (18) ker morajo biti zaupne statistične informacije, ki jih morajo ECB in nacionalne centralne banke pridobiti za izvedbo nalog ESCB, zaščitene, da se doseže in vzdržuje zaupnost poročevalskih enot; ker po sprejetju te uredbe ne bo več dodatnega razloga za sklicevanje na določbe o zaupnosti, ki preprečujejo izmenjavo zaupnih statističnih informacij v zvezi z nalogami ESCB, ob upoštevanju določb Direktive 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ⁽¹⁾;
- (19) ker člen 38.1 Statuta določa, da se od članov vodilnih teles in osebja ECB ter nacionalnih centralnih bank zahteva, da tudi po izteku njihovih dolžnosti ne smejo razkrivati informacij, ki so zajete v obveznosti varovanja poslovne skrivnosti, člen 38.2 Statuta pa omogoča, da so osebe, ki imajo dostop do podatkov, zajetih s pravom Skupnosti, ki nalaga obveznost varovanja skrivnosti, podvržene takemu pravu;
- (20) ker so za kakršno koli kršitev pravil, ki so zavezujoči za osebe ECB, ne glede na to, ali je povzročena namerno ali iz malomarnosti, te osebe podvržene disciplinskim ukrepom in po potrebi drugim pravnim sankcijam zaradi kršitve poslovne skrivnosti, s pridržkom kombiniranih določb členov 12 in 18 Protokola o privilegijih in imuniteti v Evropskih skupnostih;
- (21) ker morebitna uporaba statističnih informacij za izvedbo nalog, ki se v skladu s členom 105 Pogodbe opravijo preko ESCB, sicer zmanjša celotno breme poročanja, vendar pomeni, da se mora režim zaupnosti, opredeljen v tej uredbi, do neke mere razlikovati od splošnih načel Skupnosti in mednarodnih načel o statistični zaupnosti ter zlasti od določb o statistični zaupnosti v Uredbi Sveta (ES) št. 322/97 z dne 17. februarja 1997 o statističnih podatkih Skupnosti ⁽²⁾; ker bo ECB, ob upoštevanju teh razlik, upoštevala načela, ki so temelj statistike Skupnosti, določena v členu 10 Uredbe (ES) št. 322/97;
- (22) ker se režim zaupnosti, opredeljen v tej uredbi, uporablja samo za zaupne statistične informacije, ki se posredujejo ECB za izvedbo nalog ESCB, in ne vpliva na posebne nacionalne določbe ali določbe Skupnosti glede prenosa drugih vrst informacij ECB; ker je treba spoštovati predpise o statistični zaupnosti, ki jih uporabljajo nacionalni statistični inštituti in Komisija pri statističnih informacijah, ki jih zbirajo za lastne potrebe;
- (23) ker se za namene člena 5.1 Statuta zahteva, da ECB na področju statistike sodeluje z institucijami ali telesi Skupnosti in s pristojnimi organi držav članic ali tretjih držav ter z mednarodnimi organizacijami; ker bosta ECB in Komisija vzpostavili ustrezne oblike sodelovanja na področju statistike za najbolj učinkovito izvedbo njunih nalog, pri čemer se poskuša čimbolj zmanjšati breme za poročevalske enote;
- (24) ker je ESCB in ECB zaupana naloga priprave zahtev za statistično poročanje za evro območje za polno delovanje v tretji fazi ekonomske in monetarne unije (v nadaljnjem besedilu „tretja faza“); ker je pravočasna priprava na statističnem področju bistvena, da ESCB omogoči izpolnjevanje njegovih nalog v tretji fazi; ker je pred tretjo fazo bistveni element priprave sprejetje statističnih uredb ECB; ker je zaželeno, da se udeležence na trgu v letu 1998 obvesti

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

⁽²⁾ UL L 52, 22.2.1997, str. 1.

opodrobnih določbah, za katere ECB meni, da jih je treba sprejeti za izvajanje njenih zahtev za statistično poročanje; ker je zato treba ECB zagotoviti ureditvena pooblastila od začetka veljavnosti te uredbe,

6. „plačilne kartice“ pomenijo elektronski hranilec denarne vrednosti na tehnični napravi, vključno s predplačilnimi karticami, ki se lahko široko uporablja za plačevanje subjektom, ki niso izdajatelj, pri čemer pri transakciji ni treba vključiti bančnega računa, temveč je v vlogi predplačilnega instrumenta imetnika.

(25) ker se lahko določbe te uredbe učinkovito uporabijo samo, če so sodelujoče države članice v celoti sprejele potrebne ukrepe v skladu s členom 5 Pogodbe glede zagotovitve, da imajo njihovi organi pooblastila, da polno pomagajo in sodelujejo z ECB pri izvedbi verifikacije in obveznem zbiranju statističnih informacij,

Člen 2

Referenčna poročevalska populacija

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Opredelitve pojmov

V tej uredbi:

1. „zahteve ECB za statistično poročanje“ pomenijo statistične informacije, ki jih morajo zagotoviti poročevalske enote in so potrebne za izvajanje nalog ESCB;
2. „poročevalske enote“ pomenijo pravne in fizične osebe ter subjekte, navedene v členu 2(3), ki so predmet zahtev ECB za statistično poročanje;
3. „sodelujoča država članica“ pomeni državo članico, ki je v skladu s Pogodbo sprejela enotno valuto,
4. „rezident“ in „rezidenčnost“ pomeni imeti središče gospodarskega interesa na gospodarskem ozemlju države, kakor je opisano v Prilogi A; v tem pomenu besedila pomenijo „čezmejna stanja“ in „čezmejne transakcije“ stanja in transakcije s sredstvi in/ali obveznostmi rezidentov sodelujočih držav članic, ki se pojmujejo kot eno gospodarsko ozemlje, nasproti rezidentom nesodelujočih držav članic in/ali rezidentom tretjih držav;
5. „stanje mednarodnih naložb“ pomeni bilanco stanja čezmejnih finančnih sredstev in obveznosti;

1. Za izpolnitev zahtev ECB za statistično poročanje ima ECB, ob pomoči nacionalnih centralnih bank v skladu s členom 5.2 Statuta, pravico zbirati statistične informacije v mejah referenčne poročevalske populacije in v mejah, potrebnih za izvedbo nalog ESCB.

2. Referenčna poročevalska populacija vključuje naslednje poročevalske enote:

- (a) pravne in fizične osebe, ki sodijo v podsektorje „centralna banka“, „druge monetarne finančne institucije“ in „drugi finančni posredniki, razen zavarovalnih družb in pokojninskih skladov“, kakor so opisani v Prilogi B, in so rezidenti države članice, do tiste mere, ki je potrebna za izpolnitev zahtev ECB za statistično poročanje na področju denarne in bančne statistike ter statistike plačilnih sistemov;
- (b) poštne žiro institucije do tiste mere, ki je potrebna za izpolnitev zahtev ECB za statistično poročanje na področju denarne in bančne statistike ter statistike plačilnih sistemov;
- (c) pravne in fizične osebe, rezidente države članice, v kolikor imajo čezmejna stanja ali izvajajo čezmejne transakcije in so statistične informacije v zvezi s takimi stanji ali transakcijami potrebne za izpolnitev zahtev ECB za statistično poročanje na področju statistike plačilnih bilanc ali stanja mednarodnih naložb;
- (d) pravne in fizične osebe, rezidente države članice, v kolikor so statistične informacije v zvezi z vrednostnimi papirji ali plačilnimi karticami, ki so jih izdali, potrebne za izpolnitev zahtev ECB za statistično poročanje.

3. Subjekt, ki bi bil sicer zajet v opredelitvi iz odstavka 2, ampak v skladu z nacionalnim pravom njegove rezidenčne države ni niti pravna oseba niti skupina fizičnih oseb, je pa lahko nosilec pravic in dolžnosti, mora biti poročevalska enota. Obveznost poročanja takega subjekta izpolnijo osebe, ki ga zastopajo po zakonu.

Kadar ima pravna oseba, skupina fizičnih oseb ali subjekt, naveden v prvem pododstavku, podružnico, ki je rezident druge države, je podružnica samostojna poročevalska enota ne glede na to, kje se nahaja sedež, če podružnica ustreza pogojem, opredeljenim v odstavku 2, razen potrebe po statusu pravne osebe. Kakršno koli število podružnic, ustanovljenih v isti državi članici, se šteje kot ena podružnica, kadar sodijo v isti podsektor gospodarstva. Obveznost poročanja podružnice izpolnijo osebe, ki jo zastopajo po zakonu.

Člen 3

Načini za opredelitev zahtev za statistično poročanje

Pri opredelitvi in nalaganju zahtev za statistično poročanje ECB določi dejansko poročevalsko populacijo v mejah referenčne poročevalske populacije, kakor je opredeljena v členu 2. Brez poseganja v izpolnjevanje svojih zahtev za statistično poročanje ECB:

- (a) čimbolj zmanjša poročevalsko breme, vključno z uporabo obstoječe statistike, kolikor je to mogoče;
- (b) upošteva statistične standarde Skupnosti in mednarodne statistične standarde;
- (c) lahko polno ali delno oprosti posebne razrede poročevalskih enot zahtev za statistično poročanje.

Člen 4

Obveznosti držav članic

Države članice se same organizirajo na področju statistike in polno sodelujejo z ESCB, da zagotovijo izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz člena 5 Statuta.

Člen 5

Ureditvena pooblastila ECB

1. ECB lahko sprejme uredbe za opredelitev in naložitev svojih zahtev za statistično poročanje dejanski poročevalski populaciji sodelujočih držav članic.

2. Za zagotovitev potrebne koherentnosti za pripravo statistik, ki ustrezajo njunim zahtevam po informacijah, se ECB posvetuje s Komisijo o osnutkih uredb, kadar koli obstaja povezava s statističnimi zahtevami Komisije. Odbor za denarno, finančno in plačilno-bilančno statistiko sodeluje v mejah svoje pristojnosti v procesu sodelovanja med Komisijo in ECB.

Člen 6

Pravica verifikacije in obvezno zbiranje statističnih informacij

1. Če je poročevalska enota, rezident države članice EMU, osumljena kršitve zahtev ECB za statistično poročanje, kakor je določeno v členu 7(2), imata ECB in v skladu s členom 5.2 Statuta nacionalna centralna banka zadevne sodelujoče države članice pravico verificirati točnost in kakovost statističnih informacij ter izvesti njihovo obvezno zbiranje. Če pa bi bila zadevna statistična informacija potrebna za dokaz usklajenosti z zahtevami o obvezni rezervi, je treba verifikacijo izvesti v skladu s členom 6 Uredbe Sveta (ES) št. 2531/98 z dne 23. novembra 1998 o uporabi obveznih rezerv s strani Evropske centralne banke ⁽¹⁾. Pravica do verifikacije statističnih informacij ali do izvedbe obveznega zbiranja zato vključuje pravico do:

- (a) zahteve po predložitvi dokumentov;
- (b) pregleda knjig in evidenc poročevalskih enot;
- (c) jemanja kopij ali izpiskov iz takih knjig in evidenc; in
- (d) pridobitve pisnih ali ustnih obrazložitev.

⁽¹⁾ UL L 318, 27.11.1998, str.1.

2. ECB ali pristojna nacionalna centralna banka pisno uradno obvesti poročevalsko enoto o svoji odločitvi, da verificira statistične informacije ali jih obvezno zbere, pri čemer določi rok za upoštevanje zahteve za verifikacijo, možne sankcije v primeru neupoštevanja in pravico do pregleda. ECB in zadevna nacionalna centralna banka se medsebojno obvestita o takih zahtevah za verifikacijo.

3. Za verifikacijo in obvezno zbiranje statističnih informacij se uporabljajo nacionalni postopki. Stroške postopka nosi zadevna poročevalska enota, če se ugotovi, da je poročevalska enota kršila zahteve za statistično poročanje.

4. ECB lahko sprejme uredbe, ki določajo pogoje, po katerih se lahko uveljavita pravici do verifikacije ali izvedbe obveznega zbiranja statističnih informacij.

5. V okviru svojih pristojnosti ponudijo nacionalni organi sodelujočih držav članic potrebno pomoč ECB in nacionalnim centralnim bankam pri izvajanju pooblastil, predvidenih v tem členu.

6. Kadar poročevalska enota nasprotuje ali ovira postopek verifikacije ali obvezno zbiranje zahtevanih statističnih informacij, sodelujoča država članica, v kateri so prostori poročevalske enote, ponudi potrebno pomoč, vključno z zagotovitvijo dostopa v prostore poročevalske enote s strani ECB ali nacionalne centralne banke, tako da se lahko uveljavijo pravice, navedene v odstavku 1.

Člen 7

Naložitev sankcij

1. ECB je pooblaščen za naložitev sankcij iz tega člena poročevalskim enotam, za katere veljajo zahteve za poročanje in so rezidenti sodelujočih držav članic ter ne izpolnjujejo obveznosti, ki izhajajo iz te uredbe ali iz uredb ali odločb ECB, ki opredeljujejo ter nalagajo zahteve ECB za statistično poročanje.

2. Šteje se, da je obveznost prenosa nekaterih statističnih informacij na ECB ali na nacionalne centralne banke kršena, če:

- (a) ECB ali nacionalna centralna banka ne prejme nobenih statističnih informacij do skrajnega roka; ali

- (b) če so statistične informacije nepravilne, nepopolne ali v obliki, ki ne ustreza zahtevi.

3. Šteje se, da je obveznost, da se ECB in nacionalni centralni banki omogoči verifikacija točnosti in kakovosti statističnih informacij, ki jih predložijo poročevalske enote ECB ali nacionalni centralni banki, kršena vsakič, kadar poročevalska enota ovira to dejavnost. Tako oviranje vključuje, vendar ni omejeno na odstranitev dokumentov in preprečitev fizičnega dostopa ECB ali nacionalni centralni banki, ki je potreben za izvedbo njune verifikacijske naloge ali obveznega zbiranja.

4. ECB lahko naloži sankcije poročevalski enoti na naslednji način:

- (a) v primeru kršitve, opredeljene v odstavku 2(a), dnevno plačilo globe, ki ne presega 10 000 EUR, s skupno globo, ki ne presega 100 000 EUR;

- (b) v primeru kršitve, opredeljene v odstavku 2(b), globo, ki ne presega 200 000 EUR; in

- (c) v primeru kršitve, opredeljene v odstavku 3, globo, ki ne presega 200 000 EUR.

5. Sankcije iz odstavka 4 se dodajo k obveznosti poročevalske enote, da pokrije stroške postopkov verifikacije in obveznega zbiranja, kakor zahteva člen 6(3).

6. Pri izvrševanju pooblastil, predvidenih v tem členu, ECB ukrepa v skladu z načeli in postopki, kakor so določeni v Uredbi (ES) št. 2532/98.

Člen 8

Določbe o zaupnosti

1. V okviru te uredbe in za namene določb o zaupnosti, ki zajemajo statistične informacije, potrebne za izvedbo nalog ESCB, so statistične informacije zaupne, kadar omogočajo identifikacijo poročevalskih enot ali kakšne druge pravne osebe, fizične osebe, subjekte ali podružnice, in sicer neposredno iz imena, naslova ali iz uradno dodeljene identifikacijske kode ali pa posredno s sklepanjem, in s tem razkritje individualnih informacij. Za določitev, ali je poročevalsko enoto ali drugo pravno osebo, fizično osebo,

subjekt ali podružnico mogoče identificirati, se upoštevajo vsa sredstva, ki jih lahko smiselno uporabi tretja stran, da identificira navedeno poročevalsko enoto ali drugo pravno osebo, fizično osebo, subjekt ali podružnico. Statistične informacije, vzete iz virov, ki so v skladu z nacionalnim pravom dostopni javnosti, niso zaupne.

2. Prenos zaupnih statističnih informacij od nacionalnih centralnih bank na ECB se izvaja do tiste mere in na ravni podrobnosti, ki sta potrebni za izvedbo nalog, ki morajo biti opravljene preko ESCB, kakor je opisano v členu 105 Pogodbe.

3. Poročevalske enote so obveščene o uporabi statističnih podatkov za statistične in druge upravne namene, ki so jih dale na voljo. Poročevalske enote imajo pravico pridobiti informacije o pravni podlagi za prenos in o sprejetih zaščitnih ukrepih.

4. ECB uporabi zaupne statistične informacije, ki so ji posredovane, izključno za izvajanje nalog ESCB, razen:

- (a) če poročevalska enota ali druga pravna oseba, fizična oseba, subjekt ali podružnica, ki jo je mogoče identificirati, izrecno soglaša z uporabo navedenih statističnih informacij za druge namene; ali
- (b) za pripravo posebnih statistik Skupnosti, po sporazumu med Komisijo in ECB v skladu s členom 9 Uredbe (ES) št. 322/97; ali
- (c) za odobritev dostopa znanstveno raziskovalnim organom do zaupnih statističnih informacij, ki ne omogoča neposredne identifikacije, brez poseganja v nacionalno pravo in s predhodnim izrecnim soglasjem nacionalnega organa, ki je zagotovil informacije.

5. Nacionalne centralne banke uporabijo zbrane zaupne statistične informacije za izpolnitev statističnih poročevalskih zahtev ECB izključno za izvajanje nalog ESCB, razen:

- (a) če poročevalska enota ali druga pravna oseba, fizična oseba, subjekt ali podružnica, ki jo je mogoče identificirati, izrecno soglaša z uporabo navedenih statističnih informacij za druge namene; ali
- (b) če se uporabijo na nacionalni ravni za statistične namene, po sporazumu med nacionalnimi statističnimi uradi in nacionalno centralno banko, ali za pripravo statistik Skupnosti v skladu s členom 9 Uredbe (ES) št. 322/97; ali

(c) če se uporabijo na področju nadzora skrbnega in varnega poslovanja ali v skladu s členom 14(4) Statuta za izvajanje drugih funkcij, kakor so določene v Statutu; ali

(d) za odobritev dostopa znanstveno raziskovalnim organom do zaupnih statističnih informacij, ki ne omogoča neposredne identifikacije.

6. Ta člen ne preprečuje, da bi se zaupne statistične informacije, ki so zbrane za druge namene kakor za izpolnjevanje zahtev za statistično poročanje ECB ali ki so zbrane za druge namene poleg izpolnjevanja zahtev ECB za statistično poročanje, uporabljale za izpolnjevanje teh drugih namenov.

7. Ta člen se uporablja samo za zbiranje in prenos zaupnih statističnih informacij za izpolnitev zahtev ECB za statistično poročanje; ne vpliva na posebne nacionalne določbe ali določbe Skupnosti v zvezi s prenosom drugih vrst informacij na ECB.

8. Ta uredba se uporablja brez poseganja v Direktivo 95/46/ES.

V primeru podatkov, ki jih zberejo nacionalni statistični inštituti in Komisija ter se predložijo ECB, se ta uredba glede statistične zaupnosti uporablja brez poseganja v Uredbo (ES) št. 322/97.

9. ECB in nacionalne centralne banke sprejmejo vse potrebne zakonske, tehnične, organizacijske in druge ukrepe, da zagotovijo zaščito zaupnih statističnih informacij. ECB opredeli skupna pravila in minimalne standarde za preprečitev nezakonitega razkritja in nepooblaščenih uporabe. Zaščitni ukrepi se uporabijo za vse zaupne statistične informacije, kakor so opredeljene v odstavku 1.

10. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, da zagotovijo zaščito zaupnih statističnih informacij, vključno z ustreznimi izvršilnimi ukrepi, ki jih države članice naložijo v primeru kršitve.

Člen 9

Končne določbe

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Členi 5, 6(4) in 8(9) se uporabljajo od začetka veljavnosti te uredbe. Ostali členi se uporabljajo od 1. januarja 1999.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 23. novembra 1998

Za Svet
Predsednik
R. EDLINGER

PRILOGA A

MEJE NACIONALNEGA GOSPODARSTVA

- 2.04 Enote, bodisi institucionalne enote, lokalne enote enovrstne dejavnosti bodisi enote homogene proizvodnje, ki sestavljajo gospodarstvo države in katerih transakcije so prikazane v ESR, so tiste enote, ki imajo na gospodarskem ozemlju države središče gospodarskega interesa. Te enote, znane kot rezidenčne enote, lahko imajo nacionalnost te države ali ne, lahko so pravne osebe ali ne in se v trenutku opravljanja transakcije lahko nahajajo na gospodarskem ozemlju države ali ne. Po opredelitvi mej nacionalnega gospodarstva z rezidenčnimi enotami je treba opredeliti dva pojma: gospodarsko ozemlje in središče gospodarskega interesa.
- 2.05 Gospodarsko ozemlje sestavljajo:
- (a) geografsko ozemlje, ki ga upravlja država in znotraj katerega se osebe, blago, storitve in kapital prosto gibljejo;
  - (b) vsa prosta območja, vključno s carinskimi skladišči in tovarnami pod carinskim nadzorom;
  - (c) notranji zračni prostor, teritorialne vode in epikontinentalni pas v mednarodnih vodah, nad katerim ima država izključne pravice ⁽¹⁾;
  - (d) teritorialne enklave, tj. geografska ozemlja v tujini, ki jih na osnovi mednarodnih pogodb ali sporazumov med državami uporabljajo državne agencije države (veleposlaništva, konzulati, vojaška oporišča, raziskovalne postaje itn.);
  - (e) nahajališča nafte, zemeljskega plina itn. v mednarodnih vodah zunaj epikontinentalnega pasu države, ki jih izkoriščajo enote, rezidenti na ozemlju, opredeljenem v prejšnjih pododstavkih.
- 2.06 V gospodarsko ozemlje države niso vključene ekstrateritorialne enklave, tj. deli geografskega ozemlja države, ki jih na osnovi mednarodnih pogodb ali sporazumov med državami uporabljajo državne agencije drugih držav, institucije Evropske unije ali mednarodne organizacije ⁽²⁾.
- 2.07 Pojem središče gospodarskega interesa kaže na dejstvo, da znotraj gospodarskega ozemlja obstaja lokacija, na kateri ali s katere enota opravlja gospodarsko dejavnost in transakcije ter namerava s temi dejavnostmi in transakcijami nadaljevati v pomembnem obsegu, bodisi časovno nedoločeno bodisi časovno omejeno, vendar v daljšem obdobju (eno leto ali več). Iz tega izhaja, da ima enota, ki take transakcije izvaja na gospodarskih ozemljih več držav, središča gospodarskega interesa v vsaki izmed njih. Zgolj lastništvo zemljišč in zgradb na gospodarskem ozemlju zadostuje za ugotovitev, da ima lastnik na tem ozemlju središče gospodarskega interesa.
- 2.08 Na osnovi teh opredelitev se lahko enote, ki so rezidenti države, razdeli na:
- (a) enote, ki so v glavnem dejavne v proizvodnji, financah, zavarovanju ali prerazdelitvi, ob upoštevanju vseh njihovih transakcij, razen tistih, ki so v zvezi z lastništvom zemljišč in zgradb;
  - (b) enote, ki so v glavnem dejavne v potrošnji ⁽³⁾, ob upoštevanju vseh njihovih transakcij, razen tistih, ki so v zvezi z lastništvom zemljišč in zgradb;
  - (c) vse enote v vlogi lastnikov zemljišč in zgradb, razen lastnikov ekstrateritorialnih enklav, ki so deli gospodarskih ozemelj drugih držav ali so države posebne vrste (glej odstavek 2.06).

⁽¹⁾ Ribiški čolni, druge ladje, plavajoče ploščadi in zrakoplovi se v ESR obravnavajo enako kakor druga premična oprema, ne glede na to, ali so ti predmeti v lasti in/ali v upravljanju rezidentov države ali v lasti nerezidentov in v upravljanju rezidenčnih enot. Transakcije, ki vključujejo lastništvo (bruto investicije v osnovna sredstva) in uporabo (najemanje, zavarovanje itd.) te vrste opreme, so pripisane gospodarstvu države, katere rezidenta sta lastnik in/ali upravljaavec. V primeru finančnega leasinga se predpostavlja sprememba lastništva.

⁽²⁾ Ozemlja, ki jih uporabljajo institucije Evropske unije in mednarodne organizacije tako pomenijo ozemlja držav *sui generis*. Značilnost takih držav je, da so edini rezidenti same institucije (glej odstavek 2.10(e)).

⁽³⁾ Potrošnja ni edina možna dejavnost gospodinjestev. Gospodinjstva se lahko kot podjetniki ukvarjajo s katero koli gospodarsko dejavnostjo.

- 2.09 Pri enotah, ki so v glavnem dejavne v proizvodnji, financah, zavarovanju ali preraždelitvi, ob upoštevanju vseh njihovih transakcij, razen tistih, ki so v zvezi z lastništvom zemljišč in zgradb, sta možna dva primera:
- dejavnost se izvaja izključno na gospodarskem ozemlju države: enote, ki opravljajo takšno dejavnost, so rezidenčne enote države;
  - dejavnost se v obdobju enega leta ali več izvaja na gospodarskih ozemljih več držav: rezidenčna enota je samo tisti del enote, ki ima središče gospodarskega interesa na gospodarskem ozemlju države. Ta enota je lahko:
    - institucionalna rezidenčna enota, katere dejavnosti, ki se v tujini izvajajo eno leto ali več, niso vključene in se obravnavajo posebej ⁽¹⁾ ali
    - namišljena rezidenčna enota, ob upoštevanju dejavnosti, ki jo v državi eno leto ali dlje izvaja enota, ki je rezident druge države.
- 2.10 Pri enotah, ki so v glavnem dejavne v potrošnji, ob upoštevanju vseh njihovih transakcij, razen tistih, ki so v zvezi z lastništvom zemljišč in zgradb, se gospodinjstva, ki imajo središče gospodarskega interesa v državi, prištevajo k rezidenčnim enotam, četudi so določeno krajše obdobje (manj kakor leto) v tujini. Mednje sodijo zlasti:
- obmejni delavci, tj. ljudje, ki dnevno prečkajo mejo s sosednjo državo, v katero hodijo na delo;
  - sezonski delavci, tj. ljudje, ki zapuščajo državo zaradi dela v drugi državi v sektorjih, v katerih se periodično pojavljajo potrebe po dodatni delovni sili, in so odsotni iz države več mesecev, vendar manj kakor leto;
  - turisti, pacienti, študenti ⁽²⁾, funkcionarji na uradnih obiskih, poslovneži, prodajalci, umetniki in člani posadk na potovanjih v tujini;
  - lokalno osebje, zaposleno v ekstrateritorialnih enklavah državnih organov druge države;
  - osebje institucij Evropske unije in civilnih ali vojaških mednarodnih organizacij, ki imajo sedeže v ekstrateritorialnih enklavah;
  - uradni civilni in vojaški predstavniki vlad držav (skupaj z drugimi člani gospodinjstev, ki jim ti predstavniki pripadajo), ki imajo sedež v teritorialnih enklavah.
- 2.11 Vse enote v vlogi lastnikov zemljišč in/ali zgradb, ki so deli gospodarskega ozemlja države, so rezidenčne enote ali namišljene rezidenčne enote države, v kateri se ta zemljišča ali zgradbe nahajajo.

⁽¹⁾ Samo kadar dejavnost traja manj kakor eno leto, je ni treba ločevati od dejavnosti proizvodne institucionalne enote. Enako lahko velja tudi v primeru nepomembne dejavnosti, ki sicer traja več kakor eno leto, in v vseh primerih dejavnosti montaže opreme v tujini. Toda za enoto, ki je rezident druge države in izvaja gradbeno dejavnost v državi manj kakor eno leto, se šteje, da ima središče gospodarskega interesa na gospodarskem ozemlju države, če so rezultat te proizvodnje bruto investicije v osnovna sredstva. Tako enoto je torej treba obravnavati kot namišljeno rezidenčno enoto.

⁽²⁾ Študenti se vedno obravnavajo kot rezidenti, ne glede na dolžino njihovega študija v tujini.

PRILOGA B

PODSEKTOR: CENTRALNA BANKA (S.121)

- 2.45 *Opredelitev:* Podsektor centralna banka (S.121) sestavljajo vse finančne družbe in nepravne družbe, katerih glavna funkcija je izdajanje denarja, vzdrževanje notranje in zunanje vrednosti denarja in posedovanje celote ali dela mednarodnih rezerv države.
- 2.46 V podsektor S.121 se razvrščajo naslednji finančni posredniki:
- (a) nacionalna centralna banka, tudi kadar je del evropskega sistema centralnih bank;
  - (b) centralne denarne agencije javnega izvora (npr. agencije, ki upravljajo z devizami ali izdajajo denar), ki vodijo celoto računov in so v odnosu do državnih enot neodvisne pri odločanju. Te dejavnosti se večinoma izvajajo v enotah centralne države ali znotraj centralne banke in v teh primerih ločene institucionalne enote ne obstajajo.
- 2.47 Podsektor S.121 razen centralne banke ne zajema agencij in subjektov, ki uravnavajo ali nadzirajo finančne družbe ali finančne trge.

PODSEKTOR: DRUGE MONETARNE FINANČNE INSTITUCIJE

- 2.48 *Opredelitev:* Podsektor druge monetarne finančne institucije (S.122) sestavljajo vse finančne družbe in nepravne družbe, razen tistih, ki se razvrščajo v podsektor centralna banka, ki se v glavnem ukvarjajo s finančnim posredovanjem in poslujejo tako, da od institucionalnih enot, ki niso monetarne finančne institucije, sprejemajo vloge in/ali zelo podobne nadomestke za vloge, in da za svoj račun dajejo posojila in/ali investirajo v vrednostne papirje.
- 2.49 Monetarne finančne institucije zajemajo podsektorja centralna banka (S.121) in druge monetarne finančne institucije (S.122) in sovpadajo z monetarnimi finančnimi institucijami za statistične namene, kakor jih je opredelil EMI.
- 2.50 Monetarnih finančnih institucij ni mogoče preprosto označiti za „banke“, ker je mogoče, da so med njimi finančne družbe, ki sebe ne imenujejo „banke“, in take, ki se v nekaterih državah tako ne smejo imenovati. Po drugi strani pa obstajajo tudi finančne družbe, ki se opredeljujejo za banke, pa dejansko niso monetarne finančne institucije. V splošnem se v podsektor S.122 razvrščajo naslednji finančni posredniki:
- (a) komercialne banke, „univerzalne“ banke in „vsenamenske“ banke,
  - (b) hranilnice (vključno z vzajemnimi hranilnicami ter hranilnimi in posojilnimi združenji),
  - (c) poštne žiro institucije, poštne banke, žiro banke,
  - (d) podeželske kreditne banke, kmečke kreditne banke,
  - (e) zadružne kreditne banke, kreditne zadruge,
  - (f) specializirane banke (npr. trgovske banke, emisijske hiše, zasebne banke).
- 2.51 V podsektor S.122 se lahko razvrstijo tudi spodaj naštetih finančni posredniki, če prejemajo vračljiva sredstva od javnosti, bodisi v obliki vlog bodisi v drugih oblikah, npr. v obliki neprekinjenega izdajanja obveznic in drugih primerljivih vrednostnih papirjev. V nasprotnih primerih se razvrstijo v podsektor S.123:
- (a) družbe, ki dajejo hipotekarna posojila (vključno s stanovanjskimi bankami, hipotekarnimi bankami in hipotekarnimi kreditnimi institucijami);
  - (b) vzajemni skladi (vključno z naložbenimi skladi, vzajemnimi naložbenimi skladi in drugimi kolektivnimi investicijskimi shemami, npr. podjetja za kolektivne naložbe v prenosljive vrednostne papirje);
  - (c) komunalne kreditne institucije.

2.52 Podsektor S.122 ne zajema:

- (a) holdinških družb, ki le nadzirajo in usmerjajo skupine, sestavljene v glavnem iz drugih monetarnih finančnih institucij, same pa niso druge finančne institucije. Razvrščajo se v podsektor S.123;
- (b) nepridobitnih institucij, priznanih kot neodvisne pravne osebe, ki opravljajo storitve za druge monetarne finančne institucije, a se ne ukvarjajo s finančnim posredovanjem.

PODSEKTOR: DRUGI FINANČNI POSREDNIKI, RAZEN ZAVAROVALNIH DRUŽB IN POKOJNINSKIH SKLADOV (S.123)

2.53 *Opredelitev:* Podsektor drugi finančni posredniki razen zavarovalnih družb in pokojninskih skladov (S.123) sestavljajo vse finančne družbe in nepravne družbe, ki se v glavnem ukvarjajo s finančnim posredovanjem, tako da prevzemajo obveznosti v oblikah, ki niso gotovina, zavarovalne tehnične rezervacije, vloge in/ali zelo podobni nadomestki za vloge od institucionalnih enot, ki niso denarne finančne institucije.

2.54 Podsektor S.123 zajema različne vrste finančnih posrednikov, posebno tiste, ki se v glavnem ukvarjajo z dolgoročnim financiranjem. V večini primerov je ta prevladujoča dospelost osnova za razmejevanje od podsektorja druge denarne finančne institucije. Razmejevanje od podsektorja zavarovalne družbe in pokojninski skladi pa lahko temelji na osnovi neobstoja obveznosti v obliki zavarovalnih tehničnih rezervacij.

2.55 V podsektor S.123 se razvrščajo zlasti naslednje finančne družbe in nepravne družbe, če le niso monetarne finančne institucije:

- (a) družbe, ki se ukvarjajo s finančnim leasingom;
  - (b) družbe, ki se ukvarjajo z nakupi s pridržanim lastništvom ter s ponujanjem osebnih ali poslovnih financ;
  - (c) družbe, ki se ukvarjajo s faktoringom;
  - (d) posredniki z vrednostnimi papirji in izvedenimi finančnimi instrumenti (za lasten račun);
  - (e) specializirane finančne družbe, kot so družbe, ki upravljajo sklade tveganega kapitala in razvojne sklade, družbe za financiranje izvoza in uvoza;
  - (f) družbe, ki se ukvarjajo s prenosom finančnih sredstev, ki so ustanovljene, da bi bile imetnice listinjenih sredstev;
  - (g) finančni posredniki, ki sprejemajo vloge in/ali zelo podobne nadomestke za vloge le od denarnih finančnih institucij;
  - (h) holdinške družbe, ki le nadzirajo in usmerjajo skupino podružnic, v glavnem dejavnih v finančnem posredništvu in/ali pomožnih finančnih dejavnostih, same pa niso finančne družbe.
- 2.56 Podsektor S.123 ne zajema nepridobitnih institucij, priznanih kot neodvisne pravne osebe, ki opravljajo storitve za druge finančne posrednike razen za zavarovalne družbe in pokojninske sklade, ki se same ne ukvarjajo s finančnim posredovanjem.
-